

การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*
SAFETY MANAGEMENT ACCORDING TO THE 7 SAPPURISADHAM
PRINCIPLES OF PATTAYA CITY, CHONBURI PROVINCE

กฤตติคุณ พิทักษ์ภูเบศ¹ และ เกษฎา ผาทอง²

Krittikun Phitakpubes¹ and Ketsada Phathong²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

¹⁻²Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding Author's Email: molemon2121@gmail.com

วันที่รับบทความ : 3 สิงหาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 22 กันยายน 2568; วันตอบรับบทความ : 24 กันยายน 2568

Received 3 August 2025; Revised 22 September 2025; Accepted 24 September 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม เป็นการวิจัยแบบผสม เก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 367 คน สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยค่าความถี่ ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้การทดสอบค่าที การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท

Citation:

* กฤตติคุณ พิทักษ์ภูเบศ และ เกษฎา ผาทอง. (2568). การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 3(6), 63-77.

Krittikun Phitakpubes and Ketsada Phathong. (2025). Safety Management According To The 7 Sappurisadham Principles Of Pattaya City, Chonburi Province. Journal of Interdisciplinary Social

Development, 3(6), 63-77.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประชาชนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร 2) ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะ คือ เจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้ความปลอดภัยแก่ประชาชน จึงควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง

คำสำคัญ: หลักสัปปุริสธรรม, การจัดการด้านความปลอดภัย, เมืองพัทยา

Abstract

This research aimed to 1) study safety management according to the 7 Sappurisdhamma principles, 2) compare opinions on safety management according to the 7 Sappurisdhamma principles, and 3) suggest guidelines for safety management according to the 7 Sappurisdhamma principles. This research was a mixed-method study. Quantitative data were collected through questionnaires with a sample of 367 people and 5 key informants were interviewed. Quantitative data were analyzed by frequency, percentage, mean, and standard deviation. Research hypotheses were tested using t-test and one-way ANOVA. If statistically significant differences were found, a pairwise difference test using Scheffe's method was performed. Qualitative data were analyzed by content analysis with context.

The research results found that 1) the public had the highest overall opinions in every aspect. The aspect with the highest average value was traffic facilitation. 2) The comparative results showed that people of different ages, occupations, and incomes had different opinions on safety management according to the 7 Sappurisdhamma principles of Pattaya City, Chonburi Province. 3) The suggestion is that officials are the ones who provide safety to

the public. Therefore, there should be a number of officials to facilitate the public and tourists, as well as to provide advice to everyone.

Keywords: Sappurisdham, Safety management, Pattaya City

บทนำ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยมีการขยายตัวสูง และมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างยิ่ง เนื่องด้วยเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ และนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การสร้างงาน การกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค รัฐบาลกำหนดนโยบายสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว และดำเนินมาตรการเชิงรุกให้แต่ละพื้นที่ โดยพื้นที่ยุทธศาสตร์หลักได้ส่งเสริมให้เมืองพัทยาเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวและกีฬาหรือ Tourism & Sport City (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) อีกทั้งเป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ของเมืองพัทยามีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการให้บริการ ประชากรร้อยละ 87 ประกอบอาชีพด้านการค้า และการบริการนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ มีการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากกว่าร้อยละ 90 เช่น โรงแรม ไนท์คลับ และประกอบการด้านพาณิชยกรรมประมาณร้อยละ 4 ได้แก่ การทำธุรกิจการค้าปลีก ธุรกิจนำเข้า-ส่งออก และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวประเภทชายหรือเช่าอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก และความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว เช่น การให้เช่ารถจักรยานยนต์ รถยนต์ เรือเจ็ทสกี เรือนำเที่ยว เรือลากرم เรือลากกล้วย เป็นต้น (แผนงานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เมืองพัทยา, 2557)

ปัจจัยด้านความปลอดภัยเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ แต่ทว่าเมืองพัทยากลับประสบปัญหาด้านความปลอดภัยแก่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอยู่บ่อยครั้ง ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ การลักทรัพย์ ฆาตกรรม หรือเหตุความไม่ปลอดภัยทั้งทางบก และทางน้ำ วันนี้ 5 ม.ค. 67 ส.ทท.4 กก.2 บก.ทท.1 ได้ร่วมกับ สภ.เมืองพัทยา จับกุมตัว นายวิชัย อายุ 29 ปี ผู้ต้องหาตามหมายจับศาลจังหวัดพัทยา ฐาน ลักทรัพย์ในเวลาากลางคืน โดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป และเพื่อให้พ้นการจับกุม สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 25 ธ.ค. 66 เวลาประมาณ 03.50 น. นักท่องเที่ยวจีน อายุ 36 ปี ที่เดินทางเข้ามาในไทย เมื่อ 15 ธ.ค. 66 ถูกฉกทรัพย์ ที่เป็นสร้อยคอทองคำ น้ำหนัก 100 กรัม

ราคาประมาณ 300,000 บาท เหตุเกิดบริเวณริมถนนสี่แยกวัดชัยมงคล สาย 2 ต.หนองปรือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี โดยหลังเกิดเหตุผู้เสียหายได้ประสานผ่านสถานทูตจีน เพื่อแจ้งให้ตำรวจท่องเที่ยวพัทยาดำเนินการช่วยเหลือและติดตามผู้ก่อเหตุมาดำเนินคดีตามกฎหมาย (ข่าวออนไลน์ 7HD 5 ม.ค.2567) ส่งผลให้เมืองพัทยาต้องกลับมาทบทวนมาตรการ และนโยบายที่เข้มงวดด้านการสร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน และนักท่องเที่ยวอีกครั้ง

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประเด็นการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักธรรม สัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นต้นแบบในการจัดการด้านความปลอดภัยของจังหวัด และของประเทศ เพื่อสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวในพื้นที่ยุทธศาสตร์หลัก และสามารถดำเนินมาตรการเชิงรุกเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ชีวิตของประชากรเมืองพัทยาส່วนมากใช้ชีวิตกันประมาท ขาดการวางแผนในการใช้ชีวิต จึงทำให้มีความเสี่ยงและไม่ปลอดภัยทั้งต่อตัวเอง ชุมชน และสังคม ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าควรใช้หลักธรรมเข้ามาขัดเกลาจิตใจของประชากรเมืองพัทยา เพื่อให้ทุกคนรู้จักหลักธรรม “สัปปุริสธรรม 7” ประกอบด้วย ธัมมัญญา คือ รู้จักเหตุ, อัตถัญญา คือ รู้จักผล, อุตตัญญา คือ ความรู้จักตน, มัตตัญญา คือ รู้จักประมาณ, กาลัญญา คือ ความรู้จักกาล, ปริสัญญา คือ รู้จักชุมชน สังคม และบุคคลปโรปรัญญา คือ ความรู้จักบุคคล (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), (2545)

จะเห็นได้ว่า หลักธรรมที่นำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยนี้ เป็นหลักธรรมของคณิศ เป็นหลักธรรมของสัตว์บุรุษ ในเมื่อเราสามารถทำให้ประชากรในเมืองพัทยาคณิศได้ รู้จักผิดชอบชั่วดี รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบแล้ว มันก็เป็นเรื่องง่ายสำหรับการจัดการด้านความปลอดภัยของเมืองพัทยา พร้อมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างชาติได้แล้วจะส่งผลดีต่อเมืองพัทย เพราะว่าเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้แก่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากร ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 4,410 คน (จากสถิติในการแจ้งเหตุด้านความไม่สงบ และความไม่ปลอดภัย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567 - มีนาคม พ.ศ. 2568)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 367 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 5 รูป/คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน จำนวน 5 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจราย (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน จำนวน 20 ข้อ ดังนี้

คำถาม	จำนวนข้อ
1. ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา	5 ข้อ
2. ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ	5 ข้อ
3. ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร	5 ข้อ
4. ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ	5 ข้อ
รวม	20 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ระดับตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert Scale) โดยกำหนดค่า ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความปลอดภัยมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความปลอดภัยมาก
- 3 หมายถึง มีความปลอดภัยปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความปลอดภัยน้อย
- 1 หมายถึง มีความปลอดภัยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะปลายเปิด (Open-ended) ซึ่งเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ข้อเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักปรัชญาธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจาก เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ฉบับ

2) ส่งแบบสอบถาม จำนวน 367 ชุด ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามโดยใช้ Google form

3) เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว จำนวน 367 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 จึงตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล

4) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ และประมวลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ขออนุญาตจากบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 5 ฉบับ

2) ติดต่อประสานงาน เพื่อนัดวันเวลาและสถานที่ที่จะสัมภาษณ์

3) ผู้วิจัยเลือกใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) ในการสื่อสารที่จะทำความเข้าใจถึงการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักปรัชญาธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

4) วันสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตบันทึกเสียง และถ่ายภาพ และผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์โดยการบันทึกเทปและถ่ายภาพประกอบการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสังคมศาสตร์ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ระดับการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
3. ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้าน เพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่ต่างกัน ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)
4. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ทั้งหมด ได้แก่ การจัดการรอบแนวคิด (Conceptualize) การแสดงความคิดเห็น (Commentate) จัดหมวดหมู่ (Category) การจำแนกกลุ่ม (Classify) สารสำคัญ (Content) และประเด็น (Concept) จะกระทำไปพร้อม ๆ กัน ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งที่ได้จากการบันทึกข้อมูล การถอดเทปสัมภาษณ์ รวมไปถึงภาพถ่ายในแต่ละครั้ง จัดหมวดหมู่ตามแต่ละตัวแปร ว่าครบถ้วนเพียงพอ และเหมาะสมแก่การนำไปวิเคราะห์สรุปผลว่าสมบูรณ์หรือไม่

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยนำผลการวิจัยมาเสนอเพื่อทำการสรุปผลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ของเมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี

- พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 มีอายุ 38 - 47 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 ตามลำดับ

- พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน (\bar{X} =4.62, S.D.=0.57) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร (\bar{X} =4.62, S.D.=0.60) รองลงมาคือ ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทธยาที่ได้รับการร้องขอ (\bar{X} =4.62, S.D.=0.59) และด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทธยา (\bar{X} =4.62, S.D.=0.57) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ (\bar{X} =4.61, S.D.=0.60) ตามลำดับ

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี

โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชนที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่เพศ และระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทธยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทธยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทธยาที่ได้รับการร้องขอ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐริศธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐริศธรรม 7 โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐริศธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐริศธรรม 7 โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐริศธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐริศธรรม 7 โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐริศธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐริศธรรม 7 โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร และด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่

ได้รับการร้องขอ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี 1) ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา คือ เจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้ทั้งความปลอดภัย และความมั่นใจแก่ประชาชน จึงควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง และต้องประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เช่น ไม่ควรดื่มสุราหรือของมึนเมาให้ประชาชนเห็น ใช้วาจาสุภาพเรียบร้อยขณะที่พูดคุยกัน 2) ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ คือ เจ้าหน้าที่ต้องใส่ใจและทำหน้าที่ในการป้องกันทั้งยาเสพติด และการเกิดอาชญากรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ และต้องคอยออกตรวจตราในที่เปลี่ยวและตึกร้าง ให้สม่ำเสมอ 3) ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร คือ ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่มีปัญหา เพื่อให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น พร้อมทั้งให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และต้องใช้กิริยาท่าทางที่สุภาพ 4) ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ คือ ช่วงเวลาที่มีงานใหญ่ระดับนานาชาติควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว ควรจัดให้มีร้านค้าให้น้อยลง เพราะจะได้เพิ่มพื้นที่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เจ้าหน้าที่จะต้องใช้คำพูดที่สุภาพเรียบร้อย เวลาพูดต้องยิ้มแย้มแจ่มใส

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร รองลงมาคือ ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ และด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ทั้งนี้เป็นเพราะประชาชนมั่นใจและเชื่อใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในเมืองพัทยา ว่าจะต้องดูแลเรื่องความปลอดภัยอย่างสุดสามารถและ

เต็มที จึงทำให้เมืองพัทยาเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวอีกเมืองหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ชร คล่องแคล่ว, ทัชชกร แสงทองดี, สุพจน์ บุญวิเศษ (2566, หน้า273) ได้กล่าวไว้ว่า ความปลอดภัยของประชาชนในชุมชนเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่จะต้องถูกกำหนดให้เป็นสิทธิที่ประชาชนควรจะพึงมีพึงได้ และรัฐต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการตามสิทธินั้น และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของในชุมชนเป็นกระบวนการในระดับท้องถิ่นระดับชาติและระดับนานาชาติ ที่ประชาชนชุมชนรัฐบาลและองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งภาคธุรกิจและองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาลมาใช้เพื่อพัฒนาความยั่งยืนของ ความปลอดภัย

ผลจากการวิจัยการเปรียบเทียบตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่เพศ และระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะประชาชนที่อายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ยังมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในเมืองพัทยาว่า ยังทำงานไม่เต็มความสามารถจึงทำให้รู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนประชาชนที่มีเพศ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันว่าเจ้าหน้าที่ในเมืองพัทยาปฏิบัติงานได้อย่างดีเยี่ยม จึงทำให้เมืองพัทยาเป็นเมืองที่น่าเที่ยว เพราะมีทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนิทเดช จินตนา, อารีวรรณ หัสสิน (2563, หน้า35) กล่าวว่า ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมาย อาทิ 1) ปัญหาการทำร้ายร่างกาย เช่น ข่าวนักท่องเที่ยวชาวเช็กถูกรุมทำร้ายร่างกายที่วอร์กกิ้งสตรีทจากการไม่ยอมจ่ายค่าเหล้า 2) ปัญหาแท็กซี่ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ เช่น ข่านักท่องเที่ยวชาวชาวจีน 4 คน ขึ้นแท็กซี่มิเตอร์จากแอร์พอร์ตลิงค์สถานีพญาไท ไปลงที่โรงแรมธาราเพลส ถนนสามเสน ถูกเรียกเก็บค่าโดยสารจำนวน 2,540 บาท 3) ปัญหาการจัดการการท่องเที่ยวที่ด้อยประสิทธิภาพ เช่น เหตุการณ์ทัวร์ศูนย์เหรียญ 4) ปัญหาการโกงราคานักท่องเที่ยวเกินกว่าความเป็นจริงทั้งในร้านอาหาร ของฝาก ของที่ระลึก ค่าทำกิจกรรมต่าง ๆ ฯลฯ โดยเหตุการณ์ที่ได้ยกตัวอย่างมานั้นเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น และสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ยังคงเป็นปัญหาสำหรับภาคการท่องเที่ยวเสมอมาและเพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลา

ผลจากการวิจัยเพื่อเสนอแนะตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า 1) ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น เจ้าหน้าที่เป็นผู้ดูแลความปลอดภัย และความมั่นใจแก่ประชาชน จึงควรมีเจ้าหน้าที่มาอำนวยความสะดวก พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง และต้องประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เช่น ไม่ควรดื่มสุราหรือของมีเมาขณะปฏิบัติหน้าที่ ใ้เวลาจากสภาพเรียบร้อยขณะที่พูดคุยกัน 2) ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และภัยพิบัติ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น เจ้าหน้าที่ต้องใส่ใจและทำหน้าที่ในการป้องกันทั้งยาเสพติด และการเกิดอาชญากรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ และต้องคอยออกตรวจตราในที่เปลี่ยวและตึกร้างให้สม่ำเสมอ 3) ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่มีปัญหาเพื่อให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น พร้อมทั้งให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และต้องใช้กิริยาท่าทางที่สุภาพ 4) ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ ซึ่งมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ช่วงเวลาที่มีงานใหญ่ระดับนานาชาติควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว ควรจัดให้มีร้านค้าให้น้อยลง เพราะจะได้เพิ่มพื้นที่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เจ้าหน้าที่จะต้องใช้คำพูดที่สุภาพเรียบร้อย เวลาพูดต้องยิ้มแย้มแจ่มใส ทั้งนี้เป็นเพราะเจ้าหน้าที่ทุกคน มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านรักษาความสงบเรียบร้อย งานบริหารงานบุคคล งานประชาสัมพันธ์ ตามยุทธศาสตร์และแผนงานของเมืองพัทยา มีการดูแลเรื่องวินัย งานสวัสดิการ งานสื่อสารเพื่อการเข้าถึงประชาชน ตลอดจนงานอื่น ๆ ตามกฎหมาย กฏระเบียบข้อบังคับของเมืองพัทยา เพื่อความสงบสุขของประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเมืองพัทยา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธีศักดิ์ พิริยะภิญญา และ ภมร ชันธะหัตถ์ (2568, หน้า426) กล่าวว่า การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พบว่า สาเหตุแห่งอาชญากรรมโดยทั่วไปมักเกิดจากปัจจัยหลายปัจจัยทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม และวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านการศึกษาของประชาชน ตลอดจนปัจจัยทางด้านอิทธิพลของสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์ณัย ปริงฤทธิ์, กรรณิกา กุกุดเรือ (2562, หน้า228) กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนปลอดภัยสามารถสร้างความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การให้ความสำคัญกับคุณภาพของสภาพแวดล้อม ทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรม และความปลอดภัยในการท่องเที่ยว รวมถึงวิถีชีวิตท้องถิ่น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ

ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมเยือนประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวให้ความสำคัญ เพราะหากการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ที่ไม่มีประสิทธิภาพ และไม่ปลอดภัย จะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการท่องเที่ยวได้

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนั้น ทำให้ทราบได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยตามหลักสี่ปฐุริสธรรม 7 ของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร รองลงมาคือ ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ และด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา และด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรมและภัยพิบัติ ทั้งนี้ **ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ**

- 1) ด้านงานรักษาความสงบเรียบร้อยของเมืองพัทยา คือ เจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้ทั้งความปลอดภัยและความมั่นใจแก่ประชาชน จึงควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ ให้ทั่วถึง และเจ้าหน้าที่ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เช่น ไม่ควรดื่มสุราหรือของมึนเมาให้ประชาชนเห็น, ใช้อาสาสุภาพเรียบร้อยขณะที่พูดคุยกัน
- 2) ด้านงานป้องกันเหตุอาชญากรรม และ ภัยพิบัติ คือ เจ้าหน้าที่ต้องใส่ใจและทำหน้าที่ในการป้องกันทั้งยาเสพติด และการเกิดอาชญากรรม เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ และเจ้าหน้าที่ต้องคอยออกตรวจตราในที่เปลี่ยวและตีกร่าง ให้สม่ำเสมอ
- 3) ด้านงานอำนวยความสะดวกด้านการจราจร คือ ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่มีปัญหา เพื่อให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น และเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยเสมอภาค เท่าเทียมกัน และต้องใช้กิริยาท่าทางที่สุภาพ
- 4) ด้านงานสนับสนุนภารกิจของเมืองพัทยาที่ได้รับการร้องขอ คือ ช่วงมิงงานใหญ่ระดับนานาชาติควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนและนักท่องเที่ยว, ควรจัดให้มีร้านค้าให้น้อยลง เพราะจะได้เพิ่มพื้นที่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น และการพูดจาต้องยิ้มแย้มแจ่มใส และสุภาพเรียบร้อย จำนวน 4 คน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาเรื่อง “การส่งเสริมบทบาทหน้าที่ และความประพฤติของเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา เพื่อให้เป็นที่วางใจของประชาชนเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี”
- 2) ควรศึกษาเรื่อง “การมี

ส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังภัยเรื่องยาเสพติดกับเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” 3) ควรศึกษาเรื่อง “การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขการจราจรของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” 4) ควรศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับเรื่องการจัดงานนานาชาติของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี”

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559 กรกฎาคม 2554. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (2557). พัทยาโมเดล นำร่องความปลอดภัยกิจกรรมทางน้ำ. เรียกใช้เมื่อ 12 มีนาคม 2568 จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/612098>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). การดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ชนะพงษ์ กล้ากลิจ. (2562). การประยุกต์หลักสัปปุริสธรรม 7 กับการบริหารงานสมัยใหม่. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2(1), 100-101.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- เพชร คลองแคล้ว, ทัชชกร แสงทองดี และ สุพจน์ บุญวิเศษ. 2566. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี. วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น, 5(1), 273.
- พงษ์ดน้อย ประภัทธิ และ กรรณิกา กุกุดเรือ. 2562. จิตสำนึกการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมในการท่องเที่ยวโดยชุมชน ของบ้านจำโบ้ จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 15(2), 228.
- สนิทดเดช จินตนา และ อารีวรรณ หัสติน. (2563). ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ. วารสารศิลปศาสตร์ มทร.ธัญบุรี, 1(2), 35.

สุทธิศักดิ์ พิริยะภิญโญ และ ภมร ชันชะหัดถ์. (2568). ประสิทธิภาพของนโยบายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจนครบาล 2 กรุงเทพมหานคร. *Interdisciplinary Academic and Research Journal*, 5(1), 426.